

NOVINE

Pobožen, držbeni, pismeni list za vogrske Slovence.
PRIHÁJA VSAKO NEDELO.

Cena Novin je na leto vsakem na njegov naslov 6 K.	VREDNIK:
Skupno v edno faro	4 K.
Cena Novin v Ameriko je na leto	12 K.
Cena ednega drobca je doma 6 filterov.	

KLEKL JOŽEF

vp. pleb. v Crensoveh, CSERFÖLD, Zalamegye.
K temi se more pošiljati naročnine i vsl dopisi, nej
pa v tiskarno.

Vsi naročniki tak domači kak amerikanski
dobijo k NOVINAM bresplačno vsaki mesec
„Marijin List“ i na konci leta „Kalendar
Srca Jezušovoga.“

Nekaj veseloga vam povemo, dragi naročniki!

Od Telovoga do Srca Jezusovoga, to je od 7. do 15. Junija bomo za darovnike, ki na podporo M. Lista in Novin darujejo, sv. meše služili. Vsaki mesec se zvün teh meš opravi za nje še edna sv. meša. I da je podpora cele hiše dar, sv. meše tak zračamo pred stol smilenosti večnega Boga, pred šterim mo mi vsi ednak tudi stali, ka za celo hišo, za žive in pokojne se služijo sv. meše. Vsaka hiša ma suzno stran tudi ne samo veselo i potrebuje božjo pomoč. V ednoj ne ga krūh služečega doma, v drugoju beteg kraljuje, tretjo kuga pohaja, v štrtoj nega mira, tū greh lada, tam se pa proti, tū ne ga blagoslova, tamodnot se pa še odseliti. Pa kje so vsi doma? Jeli kak malo hiš je najti, kje bi vsi tak pri stoli lepe slovenske hiše sedeli, kak pred par leti?! Raztrgana so srca skoro povsod. Žaluje mnoga-mnoga hiša. Pokojnih mamo brez računa. O vse te rane zna zvračiti i bo tudi zvračilo sladko, neskončno dobro i vsmiljeno Srce Jezusovo. Za to mo služili te svete meše. Povrnemo z dūševnimi dari zemeljski dar darovnikov, naj zahvalnost izkažemo do naših dobrotnikov, ki so nas dozdaj podpirali i ki nas še zatem tudi bodo, kaj iz poniznoga srca v imeni naše dobre nebeske Matere, Dev. Marije tudi prosimo.

Lani smo z dugom dokončali. Blüzi dvejezero koron smo zadužili, to je več izplačali pri naših listah v toj neizmernoj dragoči, kak dohodkov meli. Letos, če brez duga ščemo leto dokončati, moramo naj menje dvanajetjezero kron podpore dobiti. Lani smo polovino, to je 6000 kron dobili, malo še više, letos more podvojeno biti to. Zato se obrnemo z poniznov prošnjov do dragih Slovencov, naj nas podpirajo z zemeljskimi dari, ka njim mi zato nebeske damo, nebeske po spisah naših i po molitvah i svetih mešah. Za sebe niti ednoga filera ne prosimo i ne vzmemmo. Za vas vse prosimo, za vaše dūše, ka bi njim po lepom čtenji povekšavali vero, potrdjavali vüpanje, vužigali ljubezen do Boga, ka bi vam,

ljubi Slovenci, spravili lepo, veselo večno domovino. Če šelete to doseči, te nas podpirajte, če vam je pa to ne povoči, te pero doldenemo i mo se skrbeli samo za svojo dūšo. Vse od vas visi. Ali mi se vüpamo. Večina velika večina našega ljudestva je verna, ma dobro srce i zarazumi potrebe časa.

Vüpamo se zato, da nam prošnje ne odklonite. Vüpamo se, da obdržite svoj slovenski domek, svoje Novine, M. List in kalendar. To je edna velika slovenska hiša našega kraja, v šteroj prebivajo vsi naši Slovenci iz vseh krajov, vüpamo se, ka ne püstite te že močno gorozidane hiše podreti, šteroj dragoča zdajšnja jako-jako podkapa podlago. Vüpamo se, ka iz obilnosti vašega bogatstva — da teliko penez je ljudestvo nikdar nej melo kak zdajma - obilno podprete svojo slovensko hišo, svoje slovensko čtenje. Vüpamo se to od bogatcov. Od sirot prosimo drugo podporo: ponizno njihovo molitev. Edna zdrava Marija pobožne sirote jezero srce gene na darovitnost. Ve sirote zato le molite za razširjanje božjega kraljestva po naših milih po-božnih slovenskih spisah. Poleg darov za podporo se odprejo za vas tudi še obilnejši dari po naših listah, kak dozdaj, pa dozdaj so vam nabrali že tudi mnogo naši listi. Zato pa sirote, molite, le molite v naše namene, ka Jezusovo diko močno razširimo po pisanoj božjoj reči.

Dare prosimo od vsakoga ali tak, kak i kda i keliko je mogoči daruvati. Kda što prevupa, naj pošle našemi vredništvi, posebno pa li prosimo te mesec Srca Jezusovoga. Obsipani smo z jezermi nevolami, zato pa odprimo svoje dare posebno te mesec, ka se nam to neskončno vsmiljeno Srce tudi na vsmiljenost odpre. Ki so malo predtem poslali podporo, naj zdaj nikaj ne pošlejo. Nikomi nadležni, neprilični neščemo biti. Bog nas vari kaj takšega samo še misliti. Samo z dobre vole prosimo Bogi na čast nej za sébe, kak i kda i keliko je što premogoči dati. Oj dobro si to vsi zapomnimo. Sveti Pismo nam pravi naime: „Veseloga darovnika ljubi Bog.“ (II. kor. IX. 7.)

Lani se je zgodilo, ka ravno v tis-

tih dnevh, kda so se sv. meše služile za darovnike i njihove domače, se jeh je več z sveta odselilo v večnost. Neki moški je celo naglo, brez spovedi vmr. Povejte, je ne to kaj neizrečeno tolažljivoga za te vmirajoče, ka so te dūšo pūščali, kda se je najsvetejša daritev za njé odpravljala, kda je Jezus sam odpirao svoje vsmiljeno Srce pred njimi na oltari. Pa vsaki mesec se služi za njé še posebno edna meša. Ne de nas to nagibalo na vsmiljenost? Na drugom sveti zvedite samo, na kak dober interes ste dali svoje peneze, kda ste ž njimi podpirali krščanski tisk, zato ka ste ž njimi pomagali sebi i mnogim drugim dūšam samoga Jezusa Kristusa dobiti.

Vrednik.

Kje je prava tolažba.

Pred mnogo leti je živila v Australiji, v mesti Siduey neka dovica. S pranjom mestnoga perila je služila krūh za sebe in za svojo družino. Bila je protestantka, rada je čtela sv. Pismo, goreče molila in bila močne vere. Gde je prala ali peglala v maloj sobi, je zdaj pa zdaj obrnola svoje suzne oči na postel, v šteroj je težko hripala peletna hčerkica. Vse vüpanje za ozdravljenje je bilo zgubljeno. — Zakaj pa — je djala tužna mati sama pri sebi — Bog ne bi mogeo ozdraviti mojega deteta? On je ešče zdaj tisti kak nigda gda je hodo po toj zemli in ozdravlao betežnike.

Komaj v red dene svoje delo, vzeme dete v naročje in z bratom ideta v protestantsko cerkev. Potem položi dete v predsobo in se pada k pastéri (tak se zove protestantski dühovnik) proseg ga, naj njoj je ozdravi.

— Brezi dvoma se ti meša v glavi, — se te zdere nad njov.

Da ga je pa li prosila in silila, pozove druggoga pastéra, ki jo pita, či je zaistino zato prišla da bi njoj dete ozdravo.

— Ravno zato, odgovori.

— No, ti si pa gotovo znorela, se norčuje z nje.

— Ne sam znorela, ne. Pa prosim vas, ali so Apostolje ne zdravili betežnikov?

— Oni so, nego mi ne živemo več v onom časi, tudi ne moremo činiti to ka so oni činili.

— Dobro; pa je Kristus ne oblubo svojim vučencom: „Dela, štera jaz čini, bote tudi vi činili, in ešče vekša dela kak moja bote činili, kajti jaz idem k Oči.“ Nato je odprla svojo biblijo in kazala na Jezusove reči, stere je povedao rekoč: „Ovo, jaz bom z vami do konca sveta.“

— Nadale pitam, — je djala in vdarila s pesnicov po stoliči, vi pravite, ka nemate te oblasti, se sme zato praviti ka ste Jezusov sluga?

Pastir je migao z ramami, pomiluvajoč siroto žensko.

— Či mi vi ne morete ozdraviti deteta — pravi — potem bom šla iskat koga drugoga, ki ma vekšo oblast kak vi; škoda je namreč iti k takšem, ki nema oblasti.

To rekši, vzeme dete in se napoti v cerkev Device Marije. Tü so ravno katoličanski püšpek Polding mešovali na čast Devici Mariji, stere svetek se je tisti den obslužavao.

Brat Benedikt, sakristan, je pri vratih stao. Ves začuden gleda žensko, ki je pod zmečavov komaj stopala. Prišedša k dveram, njoj pomore odložiti težko breme. Ženska pa nato zača pripovedavati zakaj je prišla.

— Vi sirota žena zaistino verjete, ka vam naš škof more ozdraviti vaše dete? — jo pita. Jaz njemi naznam po sv. meši.

— Malo potem se prikažejo püšpek i jo pitajo: Hči moja, li za istino maš, ka jaz morem ozdraviti tvoje dete?

— Tak močno verjem v to, kak verjem ka je eden sam Bog v nebi.

— Dobro, nesi je k oltari — pravijo škof.

Brat Benedikt in mati sta prinesla malo betežnico pred oltarove stopnice. Komaj jo odložita, pridejo škof in namažejo z oljom deteti roke pa noge, proseč goreče Boga za pomoč in blagoslov. Nazadnje pa dajo malo s toga olja tudi materi s prošnjov, naj doma večkrat namaže dete in naj moli ništerne molitvi, drugi den pa naj pride nazaj.

Čiravno z velikim trudem, je drugi den itak prišle nazaj sirota mati s svojim detetom štero je položila pred oltar, gde so škof mešovali. Tri dni zaporedoma so püšpek opravljali sv. meš za dete — štero je po tretjoj meši zdravo in črstvo stanolo iz svojega ležišča — a materno srce je plaval v največjih radosti. Škof stopijo k njoj rekoč: No, moja hči — ščeš iti zdaj nazaj k protestanskemu pasteri?

— O, nikdar, nikdar več, odgovori mati.

Par tjednov po tom dogodki, se je v škofovo cerkev opravljala genliva slovesnost. Dvajset kotrig iz rodbine one matere, in ta sama z detetom vred, je klečalo v velikoj pobožnosti pred Marijinim oltarom. Prišli so se odpovedat krivoj protestantskoj veri in so stopili pod plašče jedino prave in svete Katoličanske cerkvi. Nazadnje so

potrdili svojo vero s prijemom sv. obhajila. — Kak negda je Jezus na Marijino prošnjo prvo čudo včino v Kani Galilejskoj tak i zdaj pri tej svetoj meši. Sam živ Jezus Kristus je pri sv. meši na naših oltarjih. Verjemo mi to! Dúšice odgovorite! (Poljski siew.)

Bojna — Mir.

Na Ruskem je nova vlada. Pet ministrov je iz tabora socialistov. Naznana na nam je ta zdaj pogoje miru. Neščetnih držav, sloboda mora zavladati na sveti, vsaki narod naj sam odloči kam še slišiti, miru zasebnoga pa z nami ne do sklenjavali, ki Rusijo, Srbijo, Črnogoro, Romunijo, en del Francozuka in Belgium držimo z našimi zaveznički v rokah. Ne verje nam, ka bi se zaistino radi mirili i zato pobudjava vojsko svojo, naj nas napadne. Samo ka tü je slabo znamenje za njo to, ka prosti vojski nešč bogati častnikov, ka zraka volo so višji generali naznani vladni svoj odstop od vojske i samo zato so duže ostali pri njej, ka je vlada ne sprejela njihovoga odstopa.

— V Stockholm na Svedskem si pa socialisti pogučavljajo od miru, kak bi njemi pot pripravili. Od teh je nikaj ne čakati, zato ka so med sebom tudi v največjem sovraštvi. Talijanski socialisti so niti ne šli na te shod. A ruske vlade poziv, šteri celomi sveti naenok ponuja mir i ne samo ništerni državam, brščas odmev dobi po vsem mirožljnom svetu i nas pripela bliže k negašnjoj mirovčini. Poročila z bojišč so ta:

Talijansko bojišče. Talijani so opešali. Zgube so meli neizmerno velike, dobili pa nikaj. Posebno štajarski Slovenci i černovički 41. p. polk sta je navčila pri Svetoj Gori, naj ne sega po slovenskoj zemlji. Samo pri Vodicah so nekaj malo napredovali, vsega več od dva kilometra. Prek Soče smo je pa znova nazajstirali. Zgrabili smo više 13000 Talijanov, oni pa okoli 4000 naših. V Tiroli naši začo napadati.

Na drugih bojiščah tudi povsod dobro stojimo i napade sovražnikov odbijamo.

100 litrov domače pičice

Elpis!

Vkrepčevalne, téenne in žejo gaséče si more vsaki sam napraviti za male stroške. V zalogi so: ananas, jaboka, grenačina, maline, muškatelka, meta, pomaranče strašnica in višnja. Neuspeh izključen. Ta domača pičica se pije po leti mrzlo po zimi pa vroče namesto ruma. Snovi z natenčnim navodilom stanejo K 12 poštne prosto proti povzetji. Za kmetijstva, vekša hišna gospodarstva, delavnice, tovarne i. t. d. je to sredstvo velikanske vrednosti, ker se delavci s tov pičicov okrepejo ne da bi bili pijani ali pa da bi zgubili na delavskoj zmožnosti.

Janez Grolich, drogerija „pri angelju“ Brno štev. 85. Moravsko.

Novomešnik.

Veseli glas zvona male vesi je k večernici zvao pobožne vernike. Eden za ovim je stopo vč v svoje hiže in se je paščo v lepo cerkev dičit Gospoda nebe in zemle.

Gda je že cerkev puna bila, ministrant je cinkao, in začnola se je pobožnost. Mladi dühovnik, novomešnik, Vučko Jožek je stopo k oltari med močnim glasom orgol, šteri glas se je razširio po celoj cerkvi in napuno verne dűše z pobožnostjo. Pri večernici so lepo spevali na čast dragoj Materi, Bl. Devici Mariji; vsaki se je spozabio iz zemle, dūša se je zdignola k nebi, vu večno blaženstvo, gde se je dobra Mati Marija veselila pobožnosti svoje zemelske dete. — Na konci večernice je novomešnik blagoslov dao z Najsvetejšim, naj blagoslov ž njimi včup pride domo vu familijo, v hižo.

Po pobožnosti so se verniki lepo tiho pobrali z vsakoga kouta cerkve in dugom redi povrgli hižo božo. Dosta je bilo takših, šteri so k velkimi oltari stopili, pokleknoli in ešče ednok na tabernakel svoje oči vrgli z zdihanjem iz srca kipečim, v šterom je vsa njuva potrebčina bila.

Sveče so edno za držov vgasili, orgol glas je zanemo, ljude, šteri so ešče v cerkvi bili, so pomali odišli in nišče več nej ostao v njoj. — Dúšeči dim se je širio v zraki in napuno je cerkev. Te je z segeštje včstopo súhi, krotkoga pogleda novomešnik. Okoli se je zgledno in ponizno je stopo k oltari, gde njegov dober včiteo prehiva.

Velki oltar je okinčeni bio z najlepšimi rožami. Sladki düh se je širio okoli oltara, od štere dűhe so angelje na oltari dremali, kak tisti, šteri z zaperimi očmi molijo.

— Oh, kak je dobro tü biti!...

Na okni so se sunčeni traki z menjali: ednok so notri stopili, drugoč so se pa včotégnoli, kak či bi slovo jemali od mladoga dühovnika. — Ja, on slovo jemle, slovo od domače cerkve, od sladkoga domačega Najsvetejšega, od dobrega Jezuša. Poznae je vso želo, vse včpanje toga svetoga mesta. Pri tom oltari je začno Gospodnomi Bogi služiti kak mali dvorjenik, pri tom oltari je čuto pozivanje Jezušovo za dühovnika, pri tom oltari je služo obprvim svojo sveto mešo Vekivečnomi. V maloj cerkvi k Jezuši so je paščo vsgdar, od Njega proso blagoslov, pomoč, od Njega proso lepo čisto srce v kakšem njegovo presveto Srce veselje ma. Zdaj pa je dragi Jezuš vse, vse spuno, zdaj si vse s sebom vzeme daleč, daleč. Ali ešče eden den pred domaćim oltarom more biti, ešče edno včro, edno veselo, žalostno veselo včro, celi žitek vredne četrt včre tü more prebivati z hvalodavanjem, z jubilejom.

„Jezuš, o moj dragi Jezuš!...“ — V tistem zdihanji je bilo celo morje lübeznuosti mladoga dühovnika. Ponizno, tiho je gučao z lübim Zaročnikom, srce je močno bilo.

... Dragoga Jezuša božje in molbe

vredno presveto Sree, neizrečena globočina lübezni in smiljenja, vretina vseh milošč, dopušti naj se k Tebi obrnem, naj se napuni mojemlado srce z tvojovlubavov...

Naj sprosim Tvojo dobroto, Tvojo sveto milošč na moj dühovni žitek jas nevreden Tvoj sluga, šteroga si k Sebi zdigno, šteromi si daruva nebesko oblast. Zdaj nišče nej v Tvojoj svetoj hiži, vsi so odišli, lekaj so se že spozabili z Tebe, kak nigda jas... Sam pred Tebom klečim, samo angelski šeregi Ti dvorijo, o posluhne me, posluhni me!

Ci si nazaj zmislim na moje živlenje, strah me obhaja. Razžalo sam Te z mojimi grehi tak, ka sam nej vreden, da bi me za Svoje dete zvao. Ti si se pa smiluva meni, z med jezero i jezero lüdi si me odebrao, zdaj pa si me postavo za dühovnika, za pastira tvojih ovčic. — Moj dober Pastir si bio vsigdar. O, kak si me težko čakao vsako leto nazaj v semenišče. Poleg dver tistoga blaženoga mesta si stao, gor si me zdigno na svoje rame, rane si mi vračo, dokeč sam nej znovič zdrav gratao.

Zdaj si me postavo za pastira. Pastirsko palico mi daš v posvečene, slabe moje roke in me pošles daleč, v tujino glasiti Tvoje kraljestvo, k Tebi nazaj pelat zablodjene ovčice. Pripraven sam, pokoren ščem biti — idem... Ali prosim Te, ostani sменом, daj, da budem dühovnik poleg Srca tvojega in tak Te budem nasleduva do konca svojega živlenja. Daj, da dosta dūš pri pelam k Tebi, z šterimi ednok Te budem dičo i molo vu vekivečnoj domovini...“

Po tom si je lice v roke zakopao in je ešče dugo molo.

Drugi den je novomešnik slovo vzeo od svojih dragih roditelov, bratov, sester in od rodbine, pa je odišo daleč, daleč, med nepoznano lüdstvo, v tupo zemlo.

Železni konj (železnica) je dobro bežao z novim kaplanom. Edna vesnica je ostala za drúgov, eden varoš za drúgim, tmica je že bila, gda je prišlo v novo domovino.

Na postaji je čakao koleslin gospone plebanuša. Kočiš se je ponizno poklonio in z veseljem je pozdravo novoga kaplana, šteri si je gorseo na koleslin. Kočiš je drapno med konje in veselo so bežali po velkoj cesti. Poleg ceste so se visiko zdigavali v lepom redi veliki hrasti, iz med šterih se je mesec smejava na novoga dühovnega pastera. Od postaje do hiže plebanušove je ešče duga pot bila, novi kaplan je meo dosta časa si premislavati od nove domovine.

Mirno lüdstvo je že počivalo; velka tihota je kralivala vsepovsedi, samo včasi je bilo čuti srdito lajanje hižo čuvajočih psov. Nindri nikakše svetlosti nej, novoga kaplana z med lüdi nišče ne čaka...

Zvün vesi z edne hiže pa li svetlost ide skoz okno. Novi kaplan bi rad bio

znao, što stanjuje v tistoj hiži, gde so ešče tak kesno gor. Pitao je zato tiko kočiša:

— „Prosim vas, povejte mi, čida je tista hiža, odket svetlost zhaja!“ —

Kočiš se je nazaj obrno, dol si je vzeo krščak i pravo je ponizno:

— „Prosim lepo... v tistoj hiži sam Bog stanjuje, to je naša cerkev.“

Kaplan je na tiste reči velko veselje občuto; suza se njem je odtrgala z očih i v sebi je pravo:

— „Nišče me ne čaka, vsaki spisladki sen. Samo moj dober Jezuš virostuje, On me čaka. Svojo lübezen mi že naprej kaže. — Ne bojim se, On z menom bode vsigdar.“

(Svetlost je zhajala z večnoga lampasa cerkev).

Kak si je na Jezuša mislo, je nej vzeo pamet, ka je že pred farofom, gde so ga gospone plebanuš čakali in so ga lübleno pozdravili, kak svojega brata po Kristuši, naj jim na pomoč bode v peljanji dūš.

Gradčki kaplan.

Moški, častivci Srca Jezušovoga.

V Jüznoj Ameriki moški radi svoje družine darujejo Srci Jezušovom. Po sv. obhajili se vrši to genljivo darovanje. Rionegro, Lps La Ceja, St. Paul krajin moški v té namen vsako leto še dühovne vaje opravijo. Skupno sv. obhajilo je ravno na Srca Jezušovoga pétek spadnulo neko leto. Šest jezér moškov se je prečištalo. 20 dühovnikov z nadškopom vred jih je prečiščavalo. Po prečiščanji so skupno to zrocitev opravili: „Jezusovo sveto Srcé, Tebi živemo, Tebi vmerjemo! Tvoji smo z našimi ženami, z našov decov v radosi, v trpljenji, v žitki i v smrti! Kraljūj, vladaj v vsakom srci, v vsakoj družini. Tvoje krotko, potrpljivo, pokorno, ponizno i ljubeče sveto Srce naj naša srca k sebi čem bole spodobi. Amen“.

Kje té düh kraljuje, ne ga nemira, vse pjanstva i sovraštva. Oj presrečne družine, štere živete iz njega.

Vojaški pozdravi.

Vogrinc Štefan, betežen vojak, od sv. Jelene; naše dobro čtenje so njemi od medu sladkejše zdele, kda je do rok dobo i nepopisno veselje je čuto nad njim; spozna, ka je to apoštolsko delo i obeča, ka de je širo, če ozdravi; *Magdič* Pavel, 11. strelec; veselje čuti nad slovenskim čtenjom, štero po redi dobi i hoče je podpirati; *Kerpič* Stefan, prednji topničar, od Grada, vredniki Novin, črensovskoj fari, darovnikom na podporo M. Lista i Novin, gračkim dühovnikom, farnikom, naročnikom, rodbini, sosedom, pajdašom; prosi molitve sveh za mir, naše dobro slovensko čtenje ni do groba ne ostavi, to je njegov slovenski pajdaš na romanskem bojišči; srčno žele, da bi

lepi zgledi toga čtenja tudi domače genoli, ne pa same vojake. Franc *Gomboc*, pešak 83. pp.; *Vörös* Viktor, praporščak 64 pp. z Beltinec i potolažen, razveseljen je vsled čitanja in dūsne hrane vsem slovencom, posebno gospodom; *Glavač* Jožef, stražam. 20. dpp. z Beltinec i pajdaši; *Cigan* Matjaš, topničar, z Žižkov; prosi naše molitve, da bi ostao nevenljiva nedužna rožica Marijina v njenom püngradi; *Réceg* Matjaš, pešak 83 pp. jürjenskoj fari; prosi farnike, naj se poskrbijo za zidanje cerkve, oni vojaki do je tudi podpirali; dekle jürjenske oprosi, naj se prečistijo párkrat za blaženi mir; *Štefanec* Matjaš, topničar, z Bratonec, dühovnikom; Marijino dobro dete ostane, štera njemi je teliko dobro že skazala. Klar J. *Magdič* J., pešaka 48 dpp. hasnovitne naše M. Liste še Vogrom radiva tolmačita; *Forjan* Štefan, *Erjavec* Ivan, domobrantskiva topničara, z Lipovec, vsem dühovnikom; prosita njihove molitve, ka verniva ostaneta do G. Boga; slovensko naše čtenje njeva v dūši i teli krepi, tečas je ne deneta dol, dokeč je ne prečtela i ne ga te trújave, ka bi jiva v počinki nehala, če pride naše čtenje, vstaneta za nje, na tjeden dvakrat se zideta i si ne moreta v sladkoj maternoj reči zadosta kaj pogučati od mile slovenske krajine, *Šinkec* Kolman, desetnik 18. dpp., ma' naročene, madjarske novine politične i illustrirane, ali najrej li čite naše slovenske v svojoj maternoj reči, zato ka ga na božo pot pelajo; *Baša* Martin, stražamester, z Beltinec, *Vegič* I. četovodja z Adrijanec, *Petek* I. desetnik i *Krapec* Stefan z Ižekovec, pešaki 48 pp. naznanjajo, ka so nastavili vojno pošto z Rusi; gor so postavili edno tablo med naše i ruske postojanke, v to zabili dva cveka, na ednoga devlejo naši vojaki pismo, ona drúgoga pa Rusi. Prvo pismo je pri tekno na tablo *Krapec* Stefan, *Puhan* Štefan i *Golob* Štefan, do.nobr. 13 dp. z Bogojine z romanskih gor; *Kovač* Balaž pešak 28. dpp. z Adrijanec; veliko moč zajima z našega pobožnoga čtenja; Martin *Vinkovič*, telegrafist; srce se njem veseli nad našim čtenjem.

Dom i svet. — Glási.

Naša vlada je odstopila. Ne znati, bo stalen odstop, ali nej.

Austrija. 30. maja se je zisko austrijski državni zbor. Casar je sprejeo poslanstva raznih strank. — Med kotrije gospodske zbornice sta imenovana tudi Slovenca: polkovnik, vitéz *Pogačnik* in Dr. *Karlin* Andraš, püšpek iz Trsta.

Mraz, siano smo meli zadnje dni Risaččeka. Pohaja nas dober Bog z vsemi šibami. O da bi spoznali to, ki ga nešč spoznati. Proti slani tak obvarjemo svoje sadoveno drevje, če ranu, kda kaplje z kakšov rečev topel dim napravimo. Kakše skalje ali slamo je dobro žgati po zajtreh.

Podpišujte šesto vojno posojilo. Na bolše odstotke ne morete svojih penez

obrnoti. Neki Madjar je vso svojo vrednost 64 jezer koron, podpisao na vojno posojilo.

Slovenska deca iz Trsta v Ljubljani. V lepom primorskem mesti v Trsti, šteroga bi lačen Talijan rad v svoje skramplje dobo, prebiva poleg najnovjega štetja 60 jezer Slovencov. Vlada njim je li ne odprla niedne slovenske šole, kak Talijanom, mogli so pobirati peneze, ka so se mogli v svojem maternom jeziki izobražiti. V te namen je prišlo zdaj 36 slovenskih šolarov pod pazitelstom šestih vučitelov v Ljubljano, kje so predaval igro „V kraljestvu palčkov“. Igra je mela punoštivo obiskovalcov i je prinesla dosta dobičkov na pomoč slovenskim šolam v Trsti.

Novi sovražniki. Amerikanski ljudovladi Honduras in Nikaragua sta pretgrale diplomacijsko zvezo z Nemčijo. Nameni tudi Hollandija na hujskanje Amerika. Mogoče čedni ostanejo Nizozemci.

Za volo podignjenja plače so se posvetovali v Budapesti državni vlžbeni, notariušje i železničarje. Prvimi je vlada že obečala nekšo podporo. V toj strahovitoj dragiči se razumi to postopanje.

Pogorelo je mesto Gyöngyös. V kuhinji rezervne bolnišnice je začelo gorjeti. Odtod je veter ogenj po mesti razneso. Zgorelo je do dvejezera hiš. Nekaj ljudi je zgorelo, više sto se pa ranilo. Lepa cerkev sv. Urbana je do tal zgorela.

Potres veliki so čutili na Reki ali v Fiumi. Ljudevstvo se je en čas na prostom zdrževalo. Kvara nega posebnega.

Rešo se ruskoga zajetništva g. Tkalec Viljem, črensovski vučitev in kantor, ki je bio praporčak (zászlós) pri 20. dpp. V levo roko streljen je postal hromi vojak i kak takšega so pustili domo.

Zaročnik je pozvao domo. Vmrila je na Dolnjoj Bistrici Lonec Marija, 36 let stara čista, vrla dekla. Pravi zgled ponizne, delavne, čiste i pobožne slovenske dekle je bila pokojna. Sestrino dete je držala na rokah na kolah sedeč, kda so se krave spačile i njo s kol prevrgle. Spadnola je na glavo, možgani so se njoj strosili, štiri dni se je mantrala v grozah bolečinah a nepotrpežljive reči ne zazinola. Deteti se je nikša nesreča ne zgodila. Sprevodile so jo na pokopališče v belo oblečene sestre tretje rednice, štere so kak i ona v znamenje nedužnosti vence nosile na glavi. Daruvale so za nje tudi sv. mešo i odhajilo. Sprevoda se je vdeležilo mnogo ljudi. Pri mrtvom teli se je samo pobožnost zvršavala, kak je hvala Bogu, i dobromi ljudevstvi, štero boga, to že pri nas v navadi, ne se je pa jelo in pilo. Pravi krščanski sprevodi so se vpelali tudi mesto starih poganskih. Zajistino veliko veselje ma nad tem presladko Srce Jezusovo. O da bi njemi po drugih farah tudi voščili to veselje! Pokojna Manka je od mladih let mao živel sveto, pobožno. Rano je spoznala najlepšega ženina, Jezusa i njemi posvetila svoje devištvo. Obljubila je

do konca svojega življenja ostati čista dekla i to obljubo je vsako leto z gočnostjo ponovila. Slišila je med tiste deviške tretjerednice, štere celo svoje življenje, vse molitve i dobra dela, popolno čistočo i mirno potrežljivost prepustijo Dev. Mariji i sv. Jožefu v roke, naj z temi dari sprosita od Ježušovoga Srca Matericevki dühovnike, ki do gojeli za zveličanje dūš. V te namen je pripravna bila tudi vsaki hip vmetri. Nebeski zaročnik je sprejel njen počudbo, naglo je prišlo po njo, koga je vsaki den k sebi vjemala pri sv. obhajili i jo preselo v lepo, vsikdar veselo nebesko domovino. Zdaj spozna že, kak veliki je bio ujeni dar, ar je nej držogoga, kak samoga Ježuša, njegovo dühovniško čast, štera dūše rešuje na zemlji, z njim počastila. I kda se veselimo nad lepov smrtjov edne čiste dekle, obudimo si vsi misel na svojo smrt i pri njej se nakanimo na stavitost v dobrom, za dūšo pokojne padarjmo vroče molitve i nekaj sv. obhajil. Obilno nam povrne to njena dūša zahvalna. — Jezus naj žive! Jezus v našem sreči naj žive!

Angležko. Na pet let trpeča pravda se sklenjava, poleg štere se za ta leta določi cena zrnja i plača poljedelskih delavcov. — Anglija nešče miru, kakšega ruski socialisti zahtevajo, to je kabi niedna država ne zgubila zemlje i ne plačala držogoj vojne stroške. Angleži zahtevajo povračilo. — Osnovao se je vojni kabinet, v šteroga so pozvani i voditelje angležkih naselbin pa Indije. Z tem namenijo napraviti ednoto v pelanji boja i sklenjanji miru v celoj velikanskoi angležkoj državi. — Irska v kratkom dobi pravice od Anglije.

Putnik vojvoda, bivši poveljnik srbske vojske je v Nizzi na Francozkom vmo.

Na smrt je obsojen dr. Adler Friedrik, morilec grofa Stürgkh-a, bivšega austrijskoga ministerskoga predsednika. Vesili do ga.

Dragočna naloga. V Austriji dühovniki dobijo pet milijon koron naloge k plači dozdajšnjo za volo dragoče.

Petrolja ne dobimo letne mesece. Če bi ga što zvunredno potrebūva mora se s prošnjov obrniti do podžupana županijskoga (alispán). Brez velikih zrokov ga nišče ne dobti.

Pošta.

Deutsch Rudolfa domaći. Báković. Deutsch Rudolf, desetnik 83. pp. 13. stotnije, rojen 1. 1886 v Matjašovcih je na Ruskom zgrabljen: *Weselaja Gora, Guv. Jekaterinoslaw, Slavianoserbsk.* — **Pozvek Matjaš. Vadarni.** Kisilak Štefana domaći. Vadarni. Antolin Ivana žena. **Türnišče.** Od vaših več nemogoče dozdaj zvediti, kak da so preminali. Kda stolnejši glas dobim, vam naznam. — **Szegéri M. Sv. Helena.** Bog plati, dobljeno. — **Grah Alojza domaći.** D. Slaveči. Dajte mi glas, če ste od vašega kaj že zvedili, ka ga te ne mo dale iskali. — **Ranko Štefana domaći.** Ravno to prosim.

Varte i čuvajte kožo

pa obraz pred skodljivim vplivom mraza, vetrja, sunčane vročine, prabu, dima, kuhinjskega sopara, vročine ognjišča itd. Necista, pusta, pegasta, z mozoli, rjavimi lisami, brzligami pokrita koža je nezdrava. Edino zdrava koža omogoci nemoten dihanje kože i zato je cuvanje kože najvažnejša zahteva za zdravje. Z vodov i milom (žajfov) se vecina nemarnosti kože ne da odpraviti. V jezerih zahvalnih pismah se pa potrdjava, da je Fellerova pomada za obraz i kožo »Elsa«, vse falinge kože, púscajee, pege, gábe, lišči itd. odstranila i varje obraz, šinjek pa roke. Pomada za varvanje kože i obrazu »Elsa« se ne sme zamenjati z raznimi skodljivimi inozemskimi pastami i mazali, stere se telikrat pripravajo. Ta je popolnoma neškodljiva, naredi kožo čisto, zdravo. Mnogi moški jo rabijo, da odstranijo sledove dela, prebivanja v prahi, vetrji, v slabom vremenu, v tovarnah itd. Pazi se naj vsikdar ne znamko »Elsa«. Predbojske cene: Lonček stane pridejan držim preparatom 2 kroni. 2 lončka postnine prosti 5 kr. jedino pravi lekarniki

E. V. FELLER

Stubica, Centrala br. 146. (Horv.)

Mesto ostrih, čestokrat skodljivih mil (žaj) nej se rabi raj za obraz Fellerovo horakovo milo (80 fl.) ali pa Fellerovo hiljino milo (1 krona) i Fellerovo horakovo pratek (1 krona). — Ta sredstva so bila že vnočkrat odlikovana.

TO I NIKAJ DRUGO

je nikdašnjega, dobroga, bolesino vtisajočega Fellerovoga »Elsa-fluid«-a prava kantica i jedino pravilni znamek. Ne zavolo rekláma, nego samo zato kažemo v vise danoj sliki glažek i znamek naj se proti nevalnim ponarejenim rečem uspesno moremo braniti i znova provdarjamo, naj se pri kupili pazi na ime »Feller« i na znamek »Elsa«. Ki toga dobroga, zanesljivoga domacega vrastva še ne pozna, naj opita svojega zdravnika, ka je za BOLEZEN, PREHLAJENJE, trganje-protin, šinjska i prsi-bol jako dobre vrastvo. Ka zanesljivo zdravilno moč ma, se vsaki lehko preprisa v vec kak 100.000 zahvalnih pismah i vracitelskih pripravcih, štere vsaki lehko pregledne v Fellerovo lekarni. — Predbojske cene: 12 malih ali 6 dvojnih, ali 2 specjalne kantice franko 6 koron, 24 malih ali 12 dvojnih, ali 4 specjalne kante franko 10 kor. 60 fl., v jedino pravo kakovosti v Feller V. Eugena lekarni, Stubica, Centrale 146. (Zagreb žup.) — Fellerove narahi pogánjajoče, želodec okrepcajoče Rebarbara »Elsa-pirule« 6 skatlic (franko 4 kor. 40 fl.) so samo z »Elsa« znamkom prave.

